

Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 12. december 2019

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, skatteindberetningsloven og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

(Kommunalt ejede forsyningsvirksomheders valg af privat inddrivelse, restanceinddrivelsesmyndighedens overvæltning af omkostninger på skyldner ved brug af privat inkassator til inddrivelse i udlandet og ophævelse af fradragsret for renter af fordringer under inddrivelse samt forældelse m.v. i genoptagelsessager på inddrivelsesområdet m.v.)

[af skatteministeren (Morten Bødskov)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 9 ændringsforslag til lovforslaget. Venstres medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 1, 6 og 9, herunder om deling af lovforslaget. Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 2 og 3, og skatteministeren har stillet ændringsforslag nr. 4, 5, 7 og 8.

2. Indstillinger

Udvalget vil stemme for ændringsforslag nr. 1 om deling af lovforslaget.

Et *flertal* i udvalget (S, V, RV, ALT og LA) indstiller lovforslag A og B til *vedtagelse* med de af skatteministeren og de af Venstre stillede ændringsforslag. Flertallet vil stemme imod de af Dansk Folkeparti stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (DF og KF) indstiller lovforslag A og B til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* i udvalget (SF) indstiller lovforslag A til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag. Mindretallet indstiller det under B nævnte forslag til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for ændringsforslaget til det under B nævnte forslag.

Et *tredje mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslag A og B til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de af Venstre stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de af skatteministeren og de af Dansk Folkeparti stillede ændringsforslag.

Nye Borgerlige, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ved betænkningssagens afgivelse ikke medlemmer i udvalget og dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske bemærkninger i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

3. Politiske bemærkninger

Socialdemokratiet, Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance

Socialdemokratiets, Venstres, Dansk Folkeparti, Radikale Venstres, Det Konservative Folkepartis og Liberal Alliances medlemmer af udvalget bemærker, at der i lovforslaget indgår et forslag om ophævelse af fradragsretten for inddrivelsesrenter, som indebærer et varigt årligt merprovenu på ca. 135 mio. kr.

Partierne er enige om, at merprovenuet fra 2020 og frem udmøntes til finansiering af »Aftale om ret til seniorpension for nedslidte« (2019) indgået mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Radikale Venstre.

Det resterende merprovenu på ca. 100 mio. kr. i 2020 vil blive udmøntet efter aftale mellem partierne.

I forhold til den del af lovforslaget der vedrører kommunalt ejede forsyningssekskabers mulighed for at vælge privat inddrivelse, ønsker partierne, at der iværksættes en evaluering af ordningen, når den har fungeret i 2 år, med henblik på at indhente erfaringer fra de kommunalt ejede forsyningssekskaber, som har valgt privat inddrivelse.

Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance

Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance ønsker, at det øvrige provenu anvendes til at løse finansieringsudfordringen ved ændringsforslagene stillet af Liberal Alliance til lovforslag nr. L 25, jf. Skatteudvalgets betænkning af 12. december 2019. Hvis der ikke kan findes et fler-

tal for disse ændringsforslag, støtter Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance regeringens forslag om, at anvendelsen af provenuet skal drøftes tidligt i 2020. I denne forbindelse ønsker Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance, at provenuet skal anvendes til at nedbringe andre skatter eller afgifter, så det samlede skatte-tryk ikke stiger som en konsekvens af vedtagelsen af lovforslaget.

Socialistisk Folkeparti

Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at kombinationen af en rente på 8 pct. og ingen fradragsret vil ramme en gruppe af gældsramte med lav indkomst hårdt. SF anerkender de administrative fordele ved at fjerne fradragsretten, men det kunne kombineres med en noget lavere rente, f.eks. 8 pct., eventuelt målrettet personer med lav indkomst. SF er derfor imod forslaget.

Enhedslisten

Enhedslistens medlemmer af udvalget vil gerne sikre, at den massive offentlige gæld reduceres, og at de forskellige fordringshavere, herunder kommunalt ejede forsyningsselskaber, får deres tilgodehavender. EL mener ikke, at dette sikres bedst ved at involvere private inkassovirksomheder i denne opgave.

For det første mener Enhedslisten, at et parallelt spor med både offentlig og privat inddrivelse komplicerer inddrivelsesopgaven. Dette bekræftes i et svar fra skatteministeren på et af Enhedslistens spørgsmål, hvori det medgives, at der skal bruges ekstra ressourcer på at monitorere, at gælden ikke både er under offentlig og privat inddrivelse. Skatteministeren kan dog ikke redegøre for, hvor mange ressourcer Gældsstyrelsen skal anvende på at kontrollere dette. EL frygter et øget ressourcetræk på Gældsstyrelsen, der i forvejen har en meget stor opgave i at nedbringe den enorme offentlige restancemasse og samtidig implementere det nye inddrivelsessystem PSRM.

For det andet er Enhedslisten bekymret over, at skatteministeren ikke klart kan svare på, hvor mange ekstra omkostninger der kan påføres en restant som følge af lovforslaget. Adspurgt af Enhedslisten i spørgsmål svarer ministeren, at nogle skyldnere vil opleve øgede inddrivelsesomkostninger, men hvor meget det drejer sig om, kan ministeren ikke redegøre for. Det bekymrer Enhedslisten. Enhedslisten forstår til fulde ønsket fra de kommunalt ejede forsyningsselskaber, men løsningen er ikke en involvering af privat inkasso i inddrivelsesopgaven, men derimod en markant opnormering af antallet af medarbejdere i Gældsstyrelsen, der kan foretage manuel inddrivelse.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (V), tiltrådt af *udvalget*:

a

Ændringsforslag om deling af lovforslaget

1) Lovforslaget deles i to lovforslag med følgende titler og indhold:

A. »Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, skatteindberetningsloven og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Kommunalt ejede forsyningsvirksomheders valg af privat inddrivelse, restanceinddrivelsesmyndighedens overvæltning af omkostninger på skyldner ved brug af privat inkassator til inddrivelse i udlandet og forældelse m.v. i genoptagelsessager på inddrivelsesområdet m.v.)« omfattende § 1, nr. 1-6 og 8-12, § 2, nr. 2, § 3 og § 4, stk. 1, 3, 5 og 8.

B. »Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og skatteindberetningsloven (Ophævelse af fradragsret for renter af fordringer under inddrivelse)« omfattende § 1, nr. 7, § 2, nr. 1, og § 4, stk. 1, 2, 4, 6 og 7.
[Forslag om deling af lovforslaget]

b

Ændringsforslag til det under A nævnte forslag

Til § 1

Af et *mindretal* (DF), tiltrådt af et *mindretal* (SF og KF):

2) I den under nr. 2 foreslåede § 1 b affattes stk. 2 således:
»Stk. 2. Når der er gået 3 år eller mere fra den dag, hvor det kan lægges til grund, at loven skal eller ikke skal gælde for opkrævning og inddrivelse af den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds fordringer, kan den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed ved meddelelse til restanceinddrivelsesmyndigheden vælge, at loven med virkning fra modtagelsen af meddelelsen henholdsvis ikke skal eller skal finde anvendelse for opkrævning og inddrivelse af den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds fordringer, for hvilke den seneste rettidige betalingsdag er dagen for modtagelsen af den nye meddelelse eller senere. Renter og gebyrer, der vedrører fordringer, der allerede er eller har været overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, fordringer, som sådanne gebyrer vedrører, og opskrivningsfordringer til disse fordringer omfattes ikke af et valg efter 1. pkt., hvorefter loven ikke skal gælde for opkrævning og inddrivelse af den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds fordringer. Renter af fordringer, for hvilke den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed tidligere har valgt at loven ikke skal gælde for opkrævning og inddrivelse, og gebyrer, der alene vedrører sådanne fordringer, omfattes ikke af et valg efter 1. pkt., hvorefter loven skal gælde for opkrævning og inddrivelse af den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds fordringer.«
[Valg af offentlig eller privat inddrivelse for kommunalt ejede forsyningsvirksomheder, når der er gået mindst 3 år fra den dag, hvor det kan lægges til grund, at forsyningsvirksomheden har valgt privat eller offentlig inddrivelse]

3) I den under nr. 2 foreslåede § 1 b udgår i stk. 3 »i medfør af stk. 1«.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 2]

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undertagelse af EL):

4) Efter nr. 10 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 18 d, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 18 e.« til: »§ 18 e, 1. pkt.«

[Konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 12]

5) I det under nr. 11 foreslåede § 18 d, stk. 4, ændres i 3. pkt. »§ 5, stk. 1, i lov om renter ved forsinket betaling m.v.« til: »rentelovens § 5, stk. 1.«

[Ændret lovhenvi sning]

Til § 4

Af et *mindretal* (V), tiltrådt af *udvalget*:

6) I *stk. 1* udgår »2 og«.

[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 1]

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undertagelse af EL):

7) I *stk. 1* udgår »og 3«.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 8]

8) *Stk. 3* udgår.

Stk. 4-8 bliver herefter stk. 3-7.

[Ændret ikrafttræden]

Af et *mindretal* (V), tiltrådt af *udvalget*:

c

Ændringsforslag til det under B nævnte forslag

Til § 4

9) I *stk. 1* udgår »og 3«.

[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 1]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Det foreslås at dele lovforslaget i to forslag. Det ene forslag (A) vedrører kommunalt ejede forsyningsvirksomheders valg af privat inddrivelse, restanceinddrivelsesmyndighedens overvæltning af omkostninger på skyldner ved brug af privat inkassator til inddrivelse i udlandet og forældelse m.v. i genoptagelsessager på inddrivelsesområdet m.v. Det andet lovforslag (B) vedrører ophævelse af fradragsret for renter af fordringer under inddrivelse.

Til nr. 2

Det foreslås med ændringsforslaget, at den i lovforslaget foreslåede regel i § 1 b, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige får en ændret affattelse, så det i § 1 b, stk.

2, 1. pkt., bestemmes, at det altid skal være muligt for en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed, der har valgt privat inddrivelse, at kunne overgå til offentlig inddrivelse, og at en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed, der har valgt offentlig inddrivelse, tilsvarende skal kunne overgå til privat inddrivelse, idet der dog skal være gået mere end 3 år fra den dag, hvor det kan lægges til grund, hvilken form for inddrivelse – offentlig eller privat – der skal gælde for forsyningsvirksomhedens fordringer.

Forslaget skal således muliggøre et løbende til- og fravalg af privat inddrivelse.

Henvi sningen til den dag, hvor det kan lægges til grund, hvilken form for inddrivelse – offentlig eller privat – der skal gælde for den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds fordringer, er et ordlydsvalg, der skal muliggøre, at også kommunalt ejede forsyningsvirksomheder, der ikke senest den 1. juli 2020 har meddelt restanceinddrivelsesmyndigheden, at den har valgt privat inddrivelse og derfor er forblevet hos den offentlige inddrivelse via restanceinddrivelsesmyndigheden, foreslås at skulle have mulighed for at vælge privat inddrivelse. Et sådant valg af privat inddrivelse vil for en sådan kommunalt ejet forsyningsvirksomhed derfor kunne ske, når der er gået mindst 3 år fra den 2. juli 2020, som er den dag, hvor det med sikkerhed vides, om en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed, der allerede ved lovens ikrafttræden den 1. januar 2020 havde retsevne, har besluttet sig for at forblive hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Kommunalt ejede forsyningsvirksomheder vil således til og med den 1. juli 2020 kunne meddele restanceinddrivelsesmyndigheden, at de vælger privat inddrivelse af deres fordringer, jf. den i lovforslaget foreslåede bestemmelse i § 1 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Det foreslås, at en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed, der er forblevet hos restanceinddrivelsesmyndigheden, med den foreslåede regel i ændringsforslaget skal kunne vælge privat inddrivelse ved at give restanceinddrivelsesmyndigheden meddelelse herom den 3. juli 2023 eller senere.

Et kommunalt ejet forsynings selskab, der opnår retsevne den 1. april 2020, vil med den i lovforslaget foreslåede regel i § 1 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige senest den 1. oktober 2020 skulle give restanceinddrivelsesmyndigheden meddelelse om et valg af privat inddrivelse, for at valget er gyldigt. Er der ikke givet restanceinddrivelsesmyndigheden nogen meddelelse, vil det den 2. oktober 2020 kunne lægges til grund, at den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed er forblevet under den offentlige inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, og den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed vil derfor med den foreslåede regel i ændringsforslaget kunne vælge privat inddrivelse ved at give restanceinddrivelsesmyndigheden meddelelse herom den 3. oktober 2023 eller senere.

Meddelelsen af et valg efter den i ændringsforslaget foreslåede regel i § 1 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige vil indebære, at lov om inddrivelse af gæld til det offentlige med virkning fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af meddelelsen ikke skal gælde for opkrævning og inddrivelse af fordringer, for hvilke den

seneste rettidige betalingsdag er dagen for modtagelsen af den nye meddelelse eller senere.

Hvis den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds valg efter den i ændringsforslaget foreslåede bestemmelse i § 1 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige går ud på at forlade den offentlige inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, foreslås det, at det i § 1 b, stk. 2, 2. pkt., bestemmes, at renter og gebyrer, der vedrører fordringer, der allerede er eller har været overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, fordringer, som sådanne gebyrer vedrører, og opskrivningsfordringer til disse fordringer, ikke omfattes af et valg efter 1. pkt.

Der er tale om samme afgrænsning som den, der er foretaget i den i lovforslaget foreslåede bestemmelse i § 1 b, stk. 1, 4. pkt., om et førstegangvalg af privat inddrivelse inden for den tidsfrist, der foreslås i § 1 b, stk. 1, 2. pkt.

Hvis den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds valg efter den i ændringsforslaget foreslåede bestemmelse i § 1 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige derimod går ud på at forlade den private inddrivelse, som tidligere er valgt af forsyningsvirksomheden, og i stedet overgå til den offentlige inddrivelse via restanceinddrivelsesmyndigheden, foreslås det, at det i § 1 b, stk. 2, 3. pkt., bestemmes, at renter af fordringer, for hvilke den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed tidligere har valgt at loven ikke skal gælde for opkrævning og inddrivelse, ikke omfattes af et valg efter 1. pkt.

Fordringer, der skal forblive under den private inddrivelse, som den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed ønsker at forlade, vil kunne udløse opkrævningsrenter, der forfalder til betaling fra og med dagen for restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af den nye meddelelse om valget af den offentlige inddrivelse, som den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed nu ønsker. Selv om disse opkrævningsrenter således har den seneste rettidige betalingsdag på en dag, der ligger på dagen for den nye meddelelse eller senere, findes det naturligt, at også disse opkrævningsrenter skal forblive under den private inddrivelse, som den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed nu ønsker at forlade. I modsat fald vil restanceinddrivelsesmyndigheden ikke kunne håndtere den accessoriske forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2, af sådanne renter, da restanceinddrivelsesmyndigheden ikke vil have indsigt i, om den fordring, som renterne vedrører, under forløbet med den private inddrivelse er bortfaldet ved forældelse, således at renterne rammes af accessorisk forældelse.

Gebyrer, der alene vedrører sådanne fordringer, der skal forblive under privat inddrivelse, foreslås også at skulle forblive under privat inddrivelse, selv om deres sidste rettidige betalingsdag indtræder på dagen for restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af meddelelsen om valget af offentlig inddrivelse eller senere.

Hvis et gebyr derimod ud over at vedrøre en fordring, der skal forblive under privat inddrivelse, også vedrører en fordring, hvis sidste rettidige betalingsdag indtræder på dagen for restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af meddelelsen om valget af offentlig inddrivelse eller senere, hvorfor denne fordring ved det foretagne valg vil overgå til

offentlig inddrivelse, vil gebyret også overgå til offentlig inddrivelse, hvis dets seneste rettidige betalingsdag indtræder på dagen for denne meddelelse eller senere. Som følge af reglen i § 3 B, stk. 1, 3. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, hvorefter gebyrer, der modtages af restanceinddrivelsesmyndigheden til inddrivelse, efter modtagelsen med hensyn til accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2, alene anses at vedrøre det hovedkrav, som gebyret ved overdragelsen oplyses at være knyttet til, vil der i denne situation ikke være noget problem for restanceinddrivelsesmyndigheden med håndteringen af den accessoriske forældelse af gebyret.

Når det ikke i den foreslåede regel i § 1 b, stk. 2, 3. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige foreslås at inkludere den del af ordlyden i 2. pkt., der vedrører opskrivningsfordringer, skyldes det, at opskrivningsfordringer er en selvstændig fordringstype, der alene anvendes for fordringer, der er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Til nr. 3

Der foreslås med ændringsforslaget en nødvendig konsekvensændring i den i lovforslaget foreslåede regel i § 1 b, stk. 3, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Efter konsekvensændringen, der skyldes den ovenfor foreslåede regel i ændringsforslag nr. 2, vil de bestemmelser – § 2, stk. 3, 2. pkt., og § 11 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og rentelovens §§ 9 a og 9 b – der skal finde anvendelse for fordringer, der er overgået til privat inddrivelse i medfør af den i lovforslaget foreslåede regel i § 1 b, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, også skulle finde anvendelse for fordringer, der er overgået til privat inddrivelse i medfør af den regel, der foreslås i ændringsforslag nr. 2 ovenfor om den ændrede affattelse af den regel, der i lovforslaget foreslås i § 1 b, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Konsekvensændringen gennemføres, ved at ordene »i medfør af stk. 1« udgår af stk. 3.

Til nr. 4

I lovforslagets § 1, nr. 12, foreslås det, at der i § 18 e i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige indsættes et 2. pkt., der bestemmer, at forældelse i sager omfattet af § 18 d, stk. 2, tidligst kan indtræde, når der er gået 3 år fra den dag, hvor restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelse blev truffet.

Det foreslåede 2. pkt. skal modificere den gældende bestemmelse i § 18 e, hvorefter forældelsesfristen for tilbagebetalingskrav, som fysiske og juridiske personer måtte have som følge af en inddrivelse eller frivillig betaling, der fandt sted i perioden fra og med den 1. september 2013 til og med den 7. september 2015, vedrørende fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, løber fra den 8. september 2015.

I § 18 d, stk. 3, 2. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige er det bestemt, at genoptagelse efter 1. pkt. er betinget af, at et krav om tilbagebetaling af det inddrevne eller modtagne beløb ikke er forældet, jf. § 18 e.

Hvis der som foreslået i lovforslagets § 1, nr. 12, i § 18 e i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige indsættes et 2. pkt., der alene omhandler genoptagelse efter § 18 d, stk. 2, bør det præciseres i § 18 d, stk. 3, 2. pkt., at henvisningen i dette punktum til § 18 e alene gælder § 18 e, 1. pkt., da det foreslåede 2. pkt. ikke skal gælde for sager omfattet af § 18 d, stk. 3.

Til nr. 5

I lovforslagets § 1, nr. 11, foreslås det, at der i § 18 d i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige indsættes en ny bestemmelse som stk. 4, hvis 3. pkt. bestemmer, at ved opgørelsen af beløb, der tilbagebetales efter 2. pkt., vil alene renter beregnet efter § 5, stk. 1, i lov om renter ved forsinket betaling m.v. skulle medregnes.

Ved lov nr. 1244 af 18. december 2012 blev sidstnævnte lovs titel ændret til »lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling (renteloven)«, og det foreslås derfor, at der i den foreslåede bestemmelse i § 18 d, stk. 4, 3. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige i stedet henvises til rentelovens § 5, stk. 1.

Til nr. 6 og 9

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget om deling af lovforslaget i to forslag, jf. ændringsforslag nr. 1.

Til nr. 7

I ændringsforslag nr. 7 foreslås en konsekvensændring, der skyldes ændringsforslag nr. 8 om at lade stk. 3 udgå af lovforslagets § 4. Dermed skal henvisningen til lovforslagets § 4, stk. 3, udgå af lovforslagets § 4, stk. 1.

Til nr. 8

I lovforslagets § 4 foreslås i stk. 3, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 3 om en nødvendig konsekvensændring i § 125, stk. 4, 3. pkt., i den nye lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lov nr. 548 af 7. maj 2019, der træder i kraft den 1. januar 2020, hvor den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016, samtidig ophæves.

Konsekvensændringen går ud på, at henvisningen i § 125, stk. 4, 3. pkt., i den nye lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige ændres til en henvisning til § 18 a, stk. 7, 1. pkt.

Når § 1, nr. 18, i lov nr. 1110 af 13. november 2019 træder i kraft, bliver den gældende bestemmelse i § 18 a, stk. 2, til § 18 a, stk. 7.

Ifølge § 9, stk. 2, i lov nr. 1110 af 13. november 2019 fastsætter skatteministeren tidspunktet for ikrafttrædelse af bl.a. § 1, nr. 18. Det er besluttet, at § 1, nr. 18, skal træde i kraft den 17. december 2019.

Frem for at udstede en bekendtgørelse, der i medfør af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 4, stk. 3, fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 3 til den 1. januar 2020, som er ikrafttrædelsestidspunktet for både den foreslåede ændringslov, jf. lovforslagets § 4, stk. 1, og den nye lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foreslås det, at stk. 3 udgår af lovforslagets § 4. Dermed vil den regel, der foreslås i lovforslagets § 3, være omfattet af ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 4, stk. 1, om ikrafttrædelse den 1. januar 2020.

5. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 15. november 2019 og var til 1. behandling den 21. november 2019. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Skatteudvalget.

Oversigt over lovforslagets sagsforløb og dokumenter

Lovforslaget og dokumenterne i forbindelse med udvalgsbehandlingen kan læses under lovforslaget på Folketingets hjemmeside www.ft.dk.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 3 møder.

Teknisk gennemgang

Skatteministeren og medarbejdere fra Skatteministeriet har den 5. december 2019 foretaget en teknisk gennemgang af dele af lovforslaget over for udvalget.

Høringssvar

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og Skatteministeriet sendte den 3. september 2019 dette udkast til udvalget, jf. SAU alm. del – bilag 34, folketingsåret 2018-19, 2. samling. Den 15. november 2019 sendte skatteministeren høringssvarene og et høringsnotat til udvalget.

Bilag

Under udvalgsarbejdet er der omdelt 11 bilag på lovforslaget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har under udvalgsarbejdet modtaget 3 skriftlige henvendelser om lovforslaget.

Deputationer

Udvalget har under udvalgsarbejdet modtaget 1 deputation, der mundtligt har redegjort for deres holdning til lovforslaget.

Spørgsmål

Udvalget har under udvalgsarbejdet stillet 21 spørgsmål til skatteministeren til skriftlig besvarelse, som ministeren har besvaret.

Birgitte Vind (S) Bjørn Brandenborg (S) fmd. Jens Joel (S) Jeppe Bruus (S) Jesper Petersen (S) Kasper Sand Kjær (S)

Malte Larsen (S) Thomas Jensen (S) Troels Ravn (S) Kathrine Olldag (RV) Katrine Robsøe (RV) Carl Valentin (SF)

Lisbeth Bech Poulsen (SF) Rune Lund (EL) Victoria Velasquez (EL) Susanne Zimmer (ALT) Louise Schack Elholm (V)
Anne Honoré Østergaard (V) Kristian Pihl Lorentzen (V) Lars Christian Lilleholt (V) nfm. Torsten Schack Pedersen (V)
Marie Bjerre (V) Morten Dahlin (V) Dennis Flydtkjær (DF) Hans Kristian Skibby (DF) René Christensen (DF)
Rasmus Jarlov (KF) Mona Juul (KF) Ole Birk Olesen (LA)

Nye Borgerlige, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Socialdemokratiet (S)	48	Nye Borgerlige (NB)	4
Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	42	Liberal Alliance (LA)	3
Dansk Folkeparti (DF)	16	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Radikale Venstre (RV)	16	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	14	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	13	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	13	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	1
Alternativet (ALT)	5		